

تعیین فعالیت آنزیم های پراکسیداز و نیترات ردوکتاز در گیاه *Thymus pubescens* Boiss. et kotschy et Celak.

فاطمه عسگری^۱ و مه لقا قربانی^۲

چکیده:

گیاه معطر *Thymus pubescens* Boiss. et kotschy et Celak. یکی از ۱۴ گونه آویشن موجود در ایران می باشد که پراکنش نسبتاً وسیعی در شمال و غرب کشور دارد. جهت تعیین فعالیت آنزیم های پراکسیداز و نیترات ردوکتاز در شرایط مختلف اکولوژیک، نمونه برداری از ۱۱ نقطه رویشی در ۴ منطقه: دره لار، دماوند، سیراچال و فشم در استان تهران و در دو مرحله رویشی (قبل از گلدهی) و گلدهی انجام شد.

فعالیت آنزیم نیترات ردوکتاز در برگ گیاهان ۴ منطقه با روش درزیوه (*In vivo*) تعیین شد. فعالیت آنزیم NR در گیاهان دره لار و سیراچال در مرحله گلدهی بیشتر از مرحله رویشی بود. در گیاهان دماوند تغییرات متفاوتی در فعالیت آنزیم مشاهده شد و در گیاهان فشم فعالیت NR در مرحله گلدهی کمتر از مرحله رویشی بود. گیاهان فشم در مرحله رویشی و گیاهان سیراچال در مرحله گلدهی فعالیت بیشتری نسبت به سایر مناطق نشان دادند. در مجموع گیاهان سیراچال و فشم (شمال غرب

^۱ کارشناس ارشد موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع

^۲ عضو هیأت علمی دانشگاه تربیت معلم

استان تهران) نسبت به گیاهان دره لار و دماوند (شرق استان تهران) فعالیت بیشتری نشان دادند.

فعالیت آنزیم پراکسیداز در گیاهان سیراچال و فشم و در دو مرحله رویشی و گلدهی پس از عصاره گیری با اندازه گیری میزان جذب آنها تعیین شد. فعالیت آنزیمی تمام نمونه‌ها در مرحله رویشی بیش از مرحله گلدهی بود. علاوه بر این، گیاهان فشم نسبت به گیاهان سیراچال فعالیت آنزیمی بیشتری نشان دادند. افزایش فعالیت آنزیمی در مرحله رویشی نسبت به مرحله گلدهی، بر اساس تحقیقات انجام شده، می‌تواند به علت درجه حرارت کمتر در مرحله رویشی باشد.

واژه‌های کلیدی: آنزیم، نیترات ردوکتاز، پراکسیداز، آویشن، گلدهی، رویشی

(OVM 11) پستنده‌ی پلیمر ملکولی ایلیکتریکی (PEI) در پیوند میکروپلیمری (MPM) با نانوپarticولهای آلمونیمی (AlNPs) می‌باشد. این ماده میکروپلیمری ایلیکتریکی (OVM 11) در پیوند میکروپلیمری (MPM) با نانوپarticولهای آلمونیمی (AlNPs) می‌باشد. این ماده میکروپلیمری ایلیکتریکی (OVM 11) در پیوند میکروپلیمری (MPM) با نانوپarticولهای آلمونیمی (AlNPs) می‌باشد. این ماده میکروپلیمری ایلیکتریکی (OVM 11) در پیوند میکروپلیمری (MPM) با نانوپarticولهای آلمونیمی (AlNPs) می‌باشد.

مقدمه:

مشخصات گیاهشناسی

Dicotyledones "گونه ای آویشن کوهی" از رده دولپه ایها *Thymus pubescens* زیررده پیوسته گلبرگها Labiales ، راسته Gamopetales ، تیره Lamiaceae است .

اغلب نیمه بوته های کوتاه ، تقریباً چمنی ، با بن سخت و چوبی هستند .

ساقه در پایه چویی ، پرشاخه ، با شاخه های افتاده - خیزان ، گاهی کسترد و خوابیده بسیار منشعب ، با شاخه و شاخکهای عقیم و گلدار ، به طول ۲-۸ سانتیمتر ، خیزان یا ایستاده ، برگدار ، اغلب کرکدار ، علفی یا در پایه چوبی ، با مقطع چهارگوش است .

برگ تخم مرغی - سرنیزه ای یا بیضوی ، در قاعده کنجدی و در راس نوک تیز ، در شاخه های گلدار به ابعاد $۶-۹ \times ۲/۳-۳$ میلیمتر ، ضخیم یا کم و بیش گوشتنی ، تقریباً کمی ناوی و محدب ، یا در حاشیه تاشده ، بدون کرک یا کرکینه پوش ؛ غده ها بدون پایه ؛ رگبرگهای کناری دو زوج در حاشیه درهم شده و در راس بهم آمده است .

گل صورتی یا بنفش یا کمی متمایل به سفید ، اغلب مجتمع در گل آذین کپه مانند ؛ برآکته ها سبز یا ارغوانی ، با لوله های نیمه استوانه ای ؛ لب فوقانی دارای دندانه های برابر ، دندانه های لب پایینی به طول $۱/۷-۰$ میلیمتر ، زیر ، مژکدار ؛ جام به طول ۵-۶ میلیمتر است . موسوم کل آن اردیبهشت تا خرداد ماه است (۶) .

انتشار جغرافیایی

شمال: کندوان، گسل دره در دره هراز، رو دبار، کوهین نزدیک منجیل آذربایجان؛
شلیل کوه نزدیک رزن، خمسه، بین زنجان و بیجار، کوه انگوران، تارم بین بیجار و
دیواندره، ارتفاعات حمزه عرب در جنوب شرقی بیجار

غرب: بین همدان و زنجان - بخش مرکزی: فریدن
البرز: تهران، پلور، شهرستانک، رینه نزدیک لاریجان، بین شمشک و دیزین،
آسمان ورک (۲)

سابقه تحقیق

با کاوشهای بعمل آمده در بانکهای اطلاعاتی کشاورزی و صنایع غذایی در مورد آنزیم‌های گونه *Thymus pubescens*، هیچ گزارشی یافت نشد.

مناطق مورد بررسی
حوزه آبخیز سد لار

آبخیز لار بین عرض جغرافیایی "۳۵°، ۴۰°، ۴۸° و ۳۶°" و طول جغرافیایی "۳۲°، ۳۴° و ۵۱°" و "۵۲°" واقع کردیده است. این حوزه مرتفع ترین آبخیز ایران بوده (حداقل ارتفاع ۲۴۰۰ متر در محل احداث سد و حداقل ۵۶۷۰ متر در قله دماوند) و اوضاع طبیعی و اکولوژیکی خاصی دارد. به علت کوهستانی بودن منطقه (باشیب زیاد) دسترسی به تمام نقاط حوزه به سهولت امکان پذیر نیست. حوزه آبخیز

سدلار در شمال شرقی تهران و در دامنه جنوبی البرز قرار گرفته است به همین علت موقعیت آب و هوایی آن تحت تاثیر البرز است.

به طور کلی بارندگی تا ارتفاع ۳۰۰۰ متر در دامنه های شمالی ۲۷۰ میلیمتر و در دامنه های جنوبی این مقدار ۲۰۰ میلیمتر است. در مقیاس جهانی به نحو عمده جزء منطقه خشک و نیمه خشک محسوب می گردد. این منطقه دارای آب و هوای ناحیه کوهستانی سرد با زمستانهای طولانی سرد، فصل یخبندان زیاد و تابستانهای خنک و مرطوب است (۴).

بر اساس آمارهای هواشناسی گرمترین ماه سال تیرماه با میانگین درجه حرارت $18/17^{\circ}\text{C}$ و سردترین ماه سال دی ماه با میانگین درجه حرارت $5/45^{\circ}\text{C}$ می باشد. حداقل درجه حرارت 40°C - دردی ماه و حداکثر درجه حرارت 42°C مربوط به تیرماه می باشد.

واحد اراضی کوهستانها با خاک بسیار کم عمق تا کم عمق و در بعضی قسمتها نیمه عمیق همراه مقدار بسیار زیاد سنگریزه و آهکی است. PH خاک از $7/22$ تا $7/8$ متغیر می باشد. قابلیت هدایت الکتریکی خاک بین $0/31$ تا $0/51$ میلی موز بر سانتیمتر متغیر می باشد (۴).

دماوند

یکی از مناطق مورد مطالعه، روستایی دریخش مرکزی شهرستان دماوند می باشد. روستای آرو میان کوهی سرد و خشک است. طول جغرافیایی آن $52^{\circ} 24'$ ، عرض جغرافیایی $35^{\circ} 40'$ و ارتفاع آن ۲۳۴۰ متر می باشد. بیشترین درجه حرارت

در تابستانها 27°C و کمترین درجه حرارت در زمستانها -27°C می‌باشد. میزان بارندگی سالانه به طور میانگین ۳۵۰ میلیمتر است (۲).

سیراچال

این منطقه در ۴۰ کیلومتری شمال کرج در مسیر جاده کرج - چالوس قرار دارد. عرض جغرافیایی آن بین 59° ، 56° ، 51° و طول جغرافیایی آن بین 03° ، 02° ، 01° می‌باشد. منطقه کوهستانی است و وسعت آن حدود ۱۵۰۰ هکتار می‌باشد.

خاک منطقه را می‌توان خاکهای کوهستانی نامید که بر روی اراضی باشیب زیاد و مرتفع قرار دارند. با توجه به ارتفاع از سطح دریا، مراحل تکمیل و دگرگونی خاک متغیر و غیریکنواخت بوده و عامل بارندگی و درجه حرارت در تغییر و تحول آنها دخالت دارند. خاک بیشتر جاها در اثر فرسایش ازین رفته و سنگ مادر در آن ظاهر گشته و گاهی نیز متلاشی گردیده است (۱).

вшم

طول جغرافیایی آن 32° ، 51° ، عرض جغرافیایی 56° ، 55° و ارتفاع بخش فشم ۱۹۳۰ متر است. رودخانه جاجرود که از رشته کوههای البرز مرکزی سرچشمه می‌کشد، از میان این بخش می‌گذرد. اطراف و پیرامون فشم را کوههای بهم پیوسته و مرتفع سلسله جبال البرز مرکزی احاطه نموده اند.

آب و هوای فشم سردسیر بوده، بیشترین درجه حرارت در تابستانها 20°C و کمترین درجه حرارت در زمستانها -25°C می‌باشد. میزان بارندگی سالیانه به طور میانگین ۴۰۰ میلیمتر بوده و بیشتر نزولات آسمانی به صورت برف است (۲).

روش‌های مطالعه فعالیت نیترات ردوکتازی:

۱- روشهای درشیشه (In vitro)

دراین روشهایک به طورگسترده‌ای توسط پژوهشگران دهه‌های ۶۰ و ۷۰ مورد استفاده قرار گرفته‌اند و کاربرد آنها هنوز هم ادامه دارد مراحل زیر به چشم می‌خورد :

- انتخاب گیاه یا اندام گیاهی .
- استخراج آنزیم از گیاه یا اندام گیاهی .
- استخراج آنزیم از گیاه با بکارگیری سانتریفیوز دوربala .
- بکارگیری ATP ، پیریدین نوکلئوتیدهای احیاء شده و نیزیونها و عوامل بهم پیوسته لازم دیگرکه شرایط فعالیت آنزیم را فراهم نمایند .
- کنترل حالت اسیدی-قلیایی محیط ، دما ، فشار و اکسیژن آن
- ازین بردن موادی که به آنزیم نیترات ردوکتاز می‌چسبند و مانع فعالیت آن می‌گردند مانند فنلهای و ترکیب‌های مشابه آنها و یا ترکیب‌های پروتئینی . این امر ممکن است به ویژه در محیط استخراج آنزیم روی دهد .
- جلوگیری از عمل پروتئازهایی که ضمن استخراج آنزیم از درون جایگاههای خود در سلولها جدا شده و آنزیم را تخریب می‌نمایند .
- اندازه کیری فعالیت نیترات ردوکتازی با استفاده از رنک سنجی و برآورد مقدار نیتریت تولید شده در واحد زمان .

۲- روش‌های درزیوه (In vivo) :

در این روش‌ها بدون نیاز به استخراج آنزیم و تخلیص آن، همچنین بدون نیاز به استفاده از ناقلین پروتون و الکترون، ATP و دیکرمواد لازم برای فعالیت آنزیم در شرایط برون سلولی، از اندامها و محتویات آنها که موارد یادشده را نیز دربر می‌گیرند، استفاده می‌شود.

از این روش‌ها به ویژه در دهه‌های ۷۰، ۸۰ و ۹۰ (۷۳، ۶۴)، استفاده گردیده است. به طور خلاصه می‌توان مراحل زیر را در بررسیهای درزیوه تشخیص داد:

- انتخاب گیاه یا اندام مورد مطالعه.

- قراردادن آن در محلولی مانند الکل، استن یا اتر، برای برهم زدن ساختار غشاها و کمک به آسان شدن ورود و خروج نیترات و نیتریت.

- تنظیم حالت اسیدی-قلیایی (بکارگیری تامپونها)، دما، نور و اکسیژن.

- برآورد فعالیت نیترات ردوکتازی از روی مقدار نیتریت تولید و رهاشده به خارج از اندام توسط رنگ سنگی.

بکاربردن گیاهان کامل برای بررسی روند جذب و همگون شدن نیترات

۳- روش‌های درسیبه (In situ) :

این شیوه نیز در دهه‌های ۷۰ و ۸۰ (۲۶، ۲۷، ۲۸، ۳۸، ۸۲) به چشم می‌خورد.

این روش را می‌توان شامل مراحل زیر دانست:

- اندازه گیری مقدار نیترات جذب شده توسط گیاه از روی مقدار نیتراتی که پس از

مدت زمان معلوم، در محلول غذایی ناپدید می‌گردد.

- اندازه گیری مقدار نیترات درون گیاه .
- تخمین فعالیت نیترات ردوکتازی کل گیاه (یا یک اندام) از تفاضل مقدار نیترات انباشته شده در گیاه از مقدار نیترات جذب شده توسط آن .
- خاطرنشان می گردد که اندازه گیری فعالیت نیترات ردوکتازی توسط هریک از سه روش یاد شده امتیازات و معایبی دارد که در زیر به آنها اشاره می شود :
- در روش درشیشه هرچند می توان عوامل مختلف را بدون واسطه برآنژیم و فعالیت آن اثرباره ولی نمی توان مطمئن بود که این عوامل در درون گیاه شناسایی و قابل بکارگیری در شرایط برون سلولی شده اند . از سوی دیگر فعالیت نیترات ردوکتازی در این حالت چندین برابر فعالیت در شرایط درون سلولی است (حدود ۱۰ برابر) . بنابراین اعداد بدست آمده بیشتر از نظر مقایسه شرایط مختلف قابل قبول هستند .
- در روش درزیوه ، ضمن اینکه کارآسانتر انجام می پذیرد ، اعداد بدست آمده در مقایسه با روش درشیشه قابل اعتمادتر هستند ، هرچند ممکن است نسبت به روش درسیبه ۲ یا ۴ برابر بیشتر باشند . به ویژه به این دلیل که هریک از اندامها به طور مستقیم با نیترات محیط تماس می یابند . در حالی که در شرایط طبیعی ممکن است تنها ریشه ، با آن مقدار نیترات در تماس باشد و چگونگی دریافت نیترات توسط هر اندام متفاوت باشد . با این حال این روش در مقایسه های نسیجی ارزشمند است .
- در روش استفاده از گیاهان کامل ، می توان به واقعی بودن اعداد اعتماد زیادی داشت ، با این حال با این روش نمی توان فعالیت اندامهای گوناگون را با دقیقی که بسیار بهتر از روش درزیوه باشد برآورد نمود . ویژگی مهم این روش آن است که همراه با آگاهی

از چگونگی تغییرات احیاء نیترات می‌توان تغییرات جذب و انباستکی را نیز در نظر گرفت. بنابراین با این روش درک بهتری از چگونگی تغییر روند جذب و همگون شدن نیترات به عنوان یک مجموعه فراگیر حاصل می‌شود.

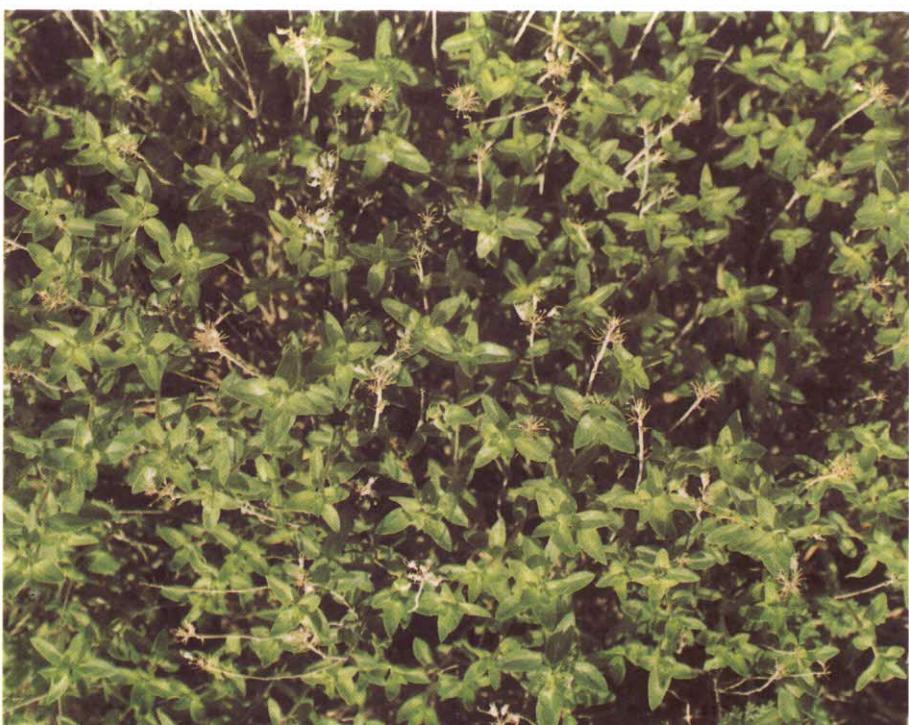
خاطرنشان می‌گردد که اشکال مهم این روش غیرقابل استفاده بودن آن در مورد گیاهان درختی و بزرگ است. در چنین مواردی روشهای درشیشه و درزیوه کارآیی دارند. علاوه بر این، استفاده از N نشاندار نیز چه در گیاهان علفی و چه در گیاهان درختی می‌تواند نه تنها در مطالعه روند جذب و همگون شدن نیترات در کل گیاه، بلکه در چگونگی جایگیری آن در اندامهای سلولی نیز کاربرد داشته باشد (۷۴، ۷۵، ۷۶).

روش کار:

منابع گیاهی مورد استفاده

منابع گیاهی استفاده شده در این طرح شامل برگهای گیاه *T. pubescens* بود که در دو مرحله قبل از گلدهی (تصویر شماره ۱) و گلدهی (تصویر شماره ۲) از رویشگاههای مختلف در چهار منطقه در استان تهران (دره لار، دماوند، سیراچال و فشم) به منظور تعیین فعالیت آنزیم‌های پراکسیداز و نیترات ردوکتاز جمع آوری گردید. نمونه‌ها بلا فاصله پس از جمع آوری در سرما نگهداری شده و به سرعت به آزمایشگاه منتقل شدند. لازم به ذکر است که همراه هر جمع آوری،

نمونه‌ای نیز جهت شناسایی و صحبت گونه برداشت شده به بخش گیاه‌شناسی ارسال شد (تصاویر شماره ۳ و ۴).

تصویر شماره ۱ - گیاه *Thymus pubescens* در مرحله قبل از گلدهی

پس از انتقال نمونه ها به آزمایشگاه عملیات آماده سازی، شامل جدا کردن خارو خاشاک، پاک کردن گیاه و خرد کردن آن انجام شده و روش های آزمایشگاهی در مورد آنان اعمال شد.

تصویر شماره ۲ - گیاه *Thymus pubescens* در مرحله گلدهی

تصویر شماره ۳ - کل کیاھ
Thymus pubescens

تصویر شماره ۴ - برگ گیاھ
Thymus pubescens

نمونه‌های گیاهی از ۱۱ محل رویش در ۴ منطقه استان تهران : دره لار، دماوند، سیراچال و فشم با ویژگیهای اکولوژیکی مختلف جمع‌آوری و مورد بررسی قرار گرفتند. آمار هواشناسی مناطق مورد بررسی از نزدیکترین ایستگاههای هواشناسی دریافت شد و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

جدول شماره ۱ - ویژگی مناطق نمونه برداری شده

کد	منطقه	آدرس	ارتفاع (متر)	جهت شب	درصد شب
L ₁	دره لار	بعد از رستای آبعلی	۲۴۰۰	جنوبی	۴۰-۴۵°
L ₂	دره لار	کنار ایستگاه آب و هواشناسی	۲۲۰۰	شرقی	۱۰°
L ₃	دره لار	روبروی سد لار	۲۶۰۰	شرقی	۲۰°
L ₄	دماوند	قبل از رستای آزو	۲۲۰۰	غربی	۴۰-۴۵°
L ₅	دماوند	پس از رستای آزو	۲۴۰۰	جنوبی	۷۰-۷۵°
L ₆	سیراچال	ایستگاه تحقیقات	۱۸۰۰	جنوب غربی	۵۰-۵۵°
L ₇	سیراچال	ایستگاه تحقیقات	۲۰۰۰	جنوبی	۷۰-۷۵°
L ₈	سیراچال	ایستگاه تحقیقات	۲۲۰۰	جنوب شرقی	۷۰-۷۵°
L ₉	فشم	روبروی راهدارخانه حاجی آباد	۱۸۰۰	غربی	۶۰°
L ₁₀	فشم	جیرود	۲۲۰۰	شرقی	۷۵°
L ₁₁	فشم	دوراهی درود	۲۴۰۰	شمال غربی	۹۰°

- اندازه گیری فعالیت نیترات ردوکتاژی در برگ به روش درزیوه (۱۱) :
- یافتن وزن تر اندام مورد نظر
 - خرد کردن اندام به ابعاد ۲-۳ میلیمتر
 - حل کردن ۵٪ کرم اسید سولفانیلیک $\text{C}_6\text{H}_4\text{SO}_3\text{H}-(\text{NH}_2)$ -۴ در ۵۰ میلی لیتر اسید استیک CH_3COOH و رساندن حجم آن به ۱۰۰ میلی لیتر (محلول گریس I)
 - حل کردن ۰٪ ۲ گرم آلفانفتیلامین C_{10}HGN در ۵۰ میلی لیتر اسید استیک و رساندن حجم آن به ۱۰۰ میلی لیتر (محلول گریس II)
 - تهیه مخلوط پتاسیم منوهیدروژن فسفات $\text{HK}_2\text{O}_4\text{P}$ و پتاسیم دی هیدروژن فسفات $\text{N/10 H}_2\text{KO}_4\text{P}$ به نسبت حجمی ۷:۱ (تامپون فسفات)
 - تهیه ۵ میلی لیتر محلولی که غلظت نیترات پتاسیم KNO_3 در آن ۱۵۰ میلی مولار، پروپانول ۳٪ حجمی و تامپون فسفات ۱۰۰ میلی مولار باشد (محلول انکوباسیون) و بخشن آن دریک لوله آزمایش .
 - قراردادن نمونه گیاهی در محلول انکوباسیون
 - خروج هوا با استفاده از گاز نیتروژن و بستن دهانه لوله با در پلاستیکی .
 - قراردادن لوله در آون در دمای 30°C و در تاریکی به مدت یک ساعت .
 - بیرون آوردن لوله ها از آون و صاف کردن محلول
 - برداشت ۲ میلی لیتر از محلول بالا و به ترتیب افزودن ۱ میلی لیتر از گریس I و محلول گریس II و خواندن جذب آن در ۵۲۰ نانومتر
 - غلظت نیتریت حاصل از احیاء نیترات را از روی جذب خوانده و به کمک منحنی استاندارد بدست آمده از نیتریت سدیم در غلظتهای گوناگون (c) بدست

می‌آوریم. خاطر نشان می‌گردد که محلولهای نیتریت سدیم نیز با محلولهای گریس I و II به ترتیبی مانند خود نمونه مخلوط شدند. لازم به یادآوری است که میزان جذب نوری نمونه‌ها توسط دستگاه اسپکتروفتومتری Hitachi مدل ۳۴۰ اندازه گیری شد.

- پیدا کردن فعالیت نیترات ردوکتازی نمونه از روی مقدار نیتریت تولید شده

در ساعت به ازای هر گرم ماده تر (A) از زابطه زیر:

$$A = \frac{C \times 0.005}{W} (\text{mM } \text{NO}_2^- \cdot \text{g}^{-1} \cdot \text{h}^{-1})$$

۲- روش سنجش فعالیت پراکسیداز:

الف) تهیه محلول عصاره گیری

۱- اسیداسکوربیک Ascorbic Acid ۲ گرم

۲- پلی اتیلن گلیکول Polyethyleneglycol ۵۰ گرم

۳- بوراکس Borax ۲/۸ گرم

۴- کلریدسدیم Nacl ۳/۶ گرم

۵- EDTA - Na_2 ۲ گرم

۶- تریس Tris ۱/۲ گرم

موارد فوق را با آب مقطربه حجم ۱۰۰۰ میلی لیتر می رسانیم.

ب) روش عصاره گیری:

یک گرم نمونه مورد نظر را ساییده و با ۳ میلی لیتر محلول عصاره گیری مخلوط می کنیم . بعد در ظرف را بسته و به مدت ۲۴ ساعت در دمای 4°C نگهداری کرده، و بعد با ۱۴۰۰ دور در دقیقه به مدت ۵ دقیقه سانتریفیوژ کرده و از محلول رویی (قسمت شفاف) برای اندازه گیری فعالیت آنزیمی استفاده می کنیم .

ج) تعیین فعالیت آنزیم پراکسیداز

برای اندازه گیری فعالیت پراکسیدازها از معرفهای زیر استفاده می کنیم:

۱- تامپون استات $1/0$ مولار $\text{PH}=6$ میلی لیتر۲- آب اکسیژنه $2\text{ H}_2\text{O}_2$ درصد $4/0$ میلی لیتر

۳- بنزیدین $\text{NH}_2\text{C}_6\text{H}_{64}\text{C}_6\text{H}_4\text{NH}_2$ مولار ۰/۰۱٪ میلی لیتر

بلافاصله به مجموعه فوق ۰/۰۱٪ میلی لیتر عصاره آنزیمی اضافه می‌شود، و منحنی تغییرات جذب آن در طول موج ۵۳۰ نانومتر به کمک دستگاه اسپکتروفوتومتری Hitachi مدل ۳۴۰ تعیین شد.

نتایج :

۱- نتایج حاصل از تعیین فعالیت آنزیم نیترات ردوکتاز

فعالیت آنزیم نیترات ردوکتاز در گیاهان ۱۱ نمونه از ۴ منطقه (دره لار، دماوند، سیراچال و فشم) بررسی شد. تغییرات فعالیت این آنزیم در جدول شماره ۵ آمده است. همچنین مقایسه تغییرات این آنزیم در دو مرحله قبل از گلدهی و گلدهی در نمودار شماره ۱ نشان داده شده است. فعالیت آنزیم NR در گیاهان دره لار و سیراچال در مرحله گلدهی بیشتر از مرحله رویشی بود. در گیاهان دماوند تغییرات متفاوتی در فعالیت آنزیم مشاهده شد و در گیاهان فشم فعالیت NR در مرحله گلدهی کمتر از مرحله رویشی بود. در مرحله رویشی گیاهان فشم و در مرحله گلدهی گیاهان سیراچال فعالیت بیشتری نسبت به سایر مناطق نشان می‌دهند. در مجموع گیاهان سیراچال و فشم (شمال غرب استان تهران) نسبت به گیاهان دره لار و دماوند (شرق استان تهران) فعالیت بیشتری نشان دادند.

فعالیت بر حسب مدلی مول نیترات احیاء شده به ازای هر گرم وزن تسر اندام محاسبه شده است (X_{SE}).

L = Locality

	مناطق										فعالیت آنژنم
	L ₁₁	L ₁₀	L ₉	L ₈	L ₇	L ₆	L ₅	L ₄	L ₃	L ₂	L ₁
۱/۸۱	۵	۲/۰۴	۳/۵۵	۷/۷۸	۷/۵۵	۷/۶۱	۷/۶۱	۷/۴۲	۷/۰۱	۷/۳۶	قبل از کلدهمی
۱/۵۵	۱/۷۱	۲/۷۷	۲/۷۴	۲/۹۲	۵/۲۰	۷/۶۳	۷/۷۸	۷/۹۹	۷/۳۰	۷/۲۷	پس از کلدهمی

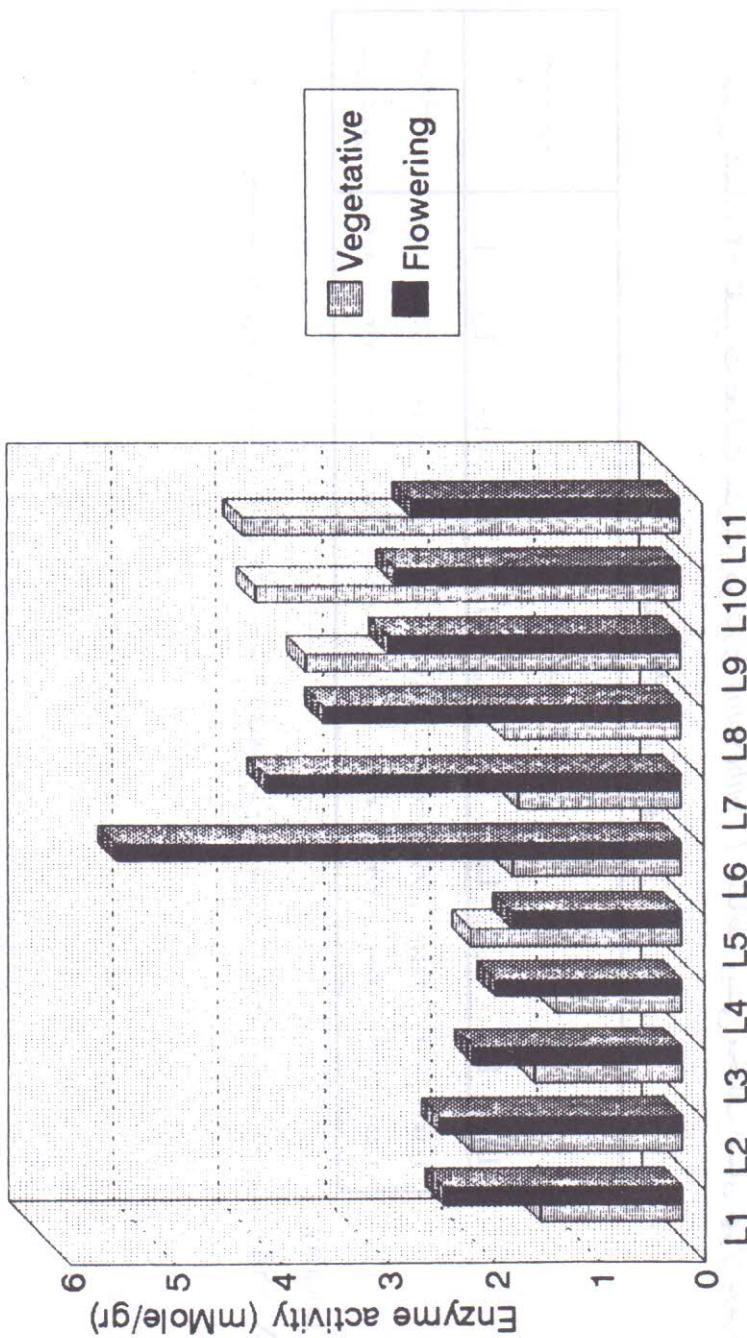
جدول شماره ۲ - تغییرات فعالیت نیترات روکوتازی *T. pubescens* از تقا ط رویشی مختلف استان تهران در مراحل قبل از کلدهمی و کلدهمی

جدول شماره ۲ - تغییرات فعالیت نیترات روکوتازی *T. pubescens* از تقا ط رویشی مختلف استان تهران در مراحل قبل از کلدهمی و کلدهمی

نمودار شماره ۱ - تغییرات فعالیت آنزیم نیترات ردوکتاز در برگ گیاه *Thymus pubescens* در مراحل قبل از

کلدهی و کلدی در مناطق مختلف استان تهران

Sample

۲- نتایج حاصل از تعیین فعالیت آنزیم پراکسیداز

فعالیت آنزیم پراکسیداز در نمونه های جمع آوری شده از سیراچال و فشم در دو مرحله رویشی و گلدهی تعیین شد . تغییرات فعالیت این آنزیم در جدول شماره ۳ آمده است . همچنین مقایسه تغییرات این آنزیم در دو مرحله قبل از گلدهی و گلدهی در نمودار شماره ۲ نشان داده است . فعالیت آنزیمی تمام نمونه ها در مرحله رویشی (قبل از گلدهی) بیش از مرحله گلدهی بود . علاوه بر این ، گیاهان فشم نسبت به کیاهان سیراچال فعالیت بیشتری نشان دادند .

جدول شماره ۳ - تغییرات فعالیت آنزیم پراکسیداز

زمانه ای / زمانه ای مختلف استان تهران در مراحل قبل از گلدهی *T. ubescens*

و گلدهی

		مناطق				فعالیت آنزیم
L ₁₁	L ₁₀	L ₉	L ₈	L ₇	L ₆	
۱۶/۶۷	۱۴/۶۴	۱۷/۶۱	۱۰/۵۲	۸/۲۷	۱۲/۲۷	قبل از گلدهی
۴/۵۸	۶/۵۸	۵/۰	۵/۵۴	۲/۴۵	۵/۸۲	پس از گلدهی

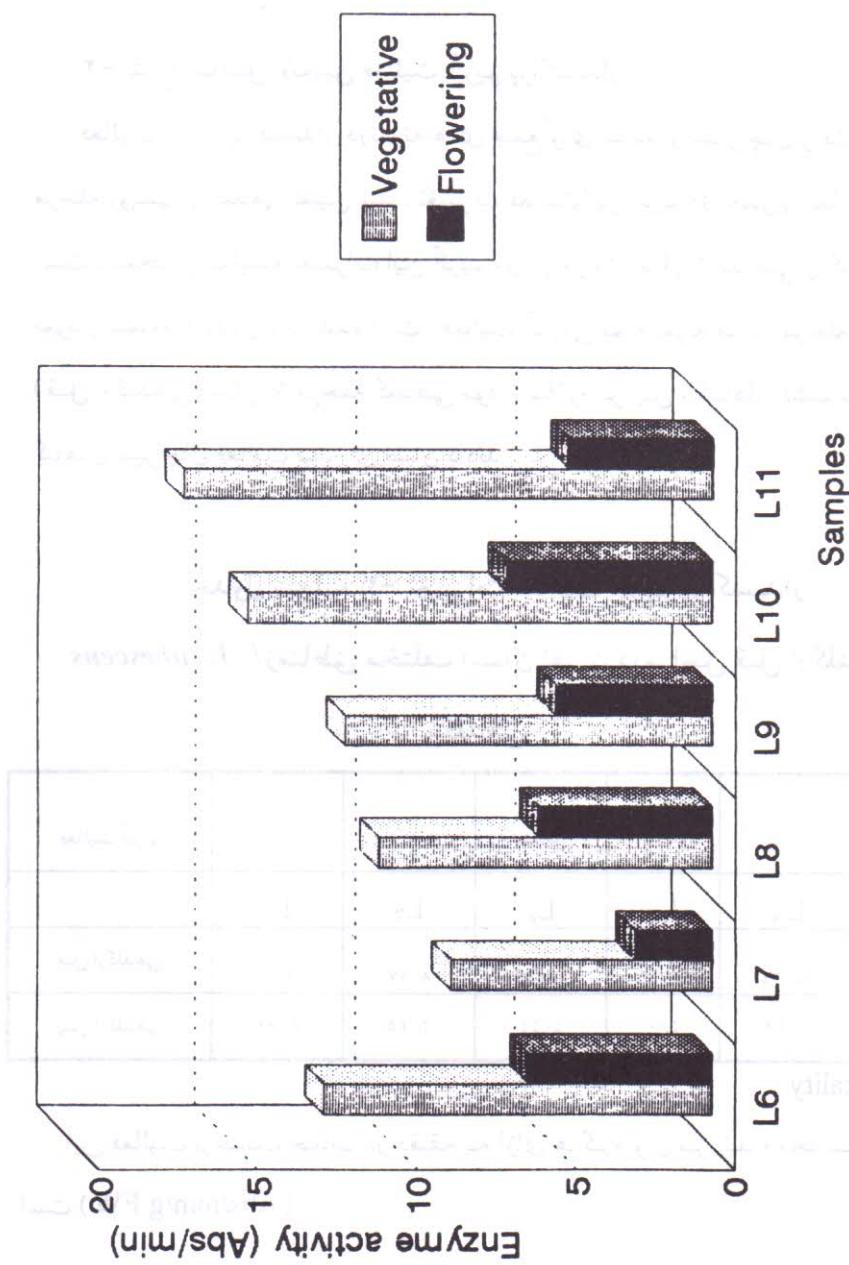
L = Locality

این فعالیت بر حسب جذب در دقیقه به ازای هر گرم وزن تر اندام محاسبه شده

است (Abs/min/g FW) .

در مناطق مختلف استان تهران

نمودار شماره ۲- تغرات فعالیت آنزیم پراکسیداز در برگ کیاه *Thymus pubescens* در مراحل قبل از کلدهی و کلدهی

بحث

نیترات ردوکتاز

فعالیت آنزیم نیترات ردوکتاز در گیاهان ۴ منطقه بررسی شد . با توجه به نمودار شماره ۱ فعالیت آنزیم NR در گیاهان دره لار و سیراچال در مرحله گلدهی بیشتر از مرحله رویشی بود . در گیاهان دماوند تغییری در فعالیت آنزیم مشاهده نشد و در گیاهان فشم فعالیت NR در مرحله گلدهی کمتر از مرحله رویشی بود . در مرحله رویشی گیاهان فشم و در مرحله گلدهی گیاهان سیراچال فعالیت بیشتری نسبت به سایر مناطق نشان می دهند . در مجموع گیاهان سیراچال و فشم (شمال غرب استان تهران) نسبت به گیاهان دره لار و دماوند (شرق استان تهران) فعالیت بیشتری نشان دادند .

عوامل بسیاری در میزان فعالیت این آنزیم موثرند . به عنوان نمونه نور همراه نیترات برای القاء بافت‌های ریشه و ساقه مورد نیاز است (۱۰) ، فعالیت آنزیم های نیترات و نیتریت ردوکتاز با فصل ارتباط دارد (۱۲) ، ویروس موزائیک باعث افزایش فعالیت نیترات ردوکتاز می شود . (۱۸) نشان داده شده است که بیشتر فعالیتهای نیترات ردوکتاز در طی ۳۰ روز اول رشد مشاهده می شود و با ادامه رشد تمایل به کاهش فعالیت است (۹) .

پراکسیداز

پراکسیداز آنزیمی است که در تمام گونه های گیاهی یافت می شود و نقشهای بسیاری در فیزیولوژی گیاهان دارد . نقش آن در رشد ، نمو و تمایز گیاهی اهمیت

بسیاری دارد فعالیت آنزیم پراکسیداز در گیاهان سیراچال و فشم و در دو مرحله رویشی و گلدهی تعیین شد . فعالیت آنزیمی تمام نمونه ها در مرحله رویشی (قبل از گلدهی) بیش از مرحله گلدهی بود . علاوه بر این ، گیاهان فشم نسبت به گیاهان سیراچال فعالیت بیشتری نشان دادند . افزایش فعالیت در مرحله گلدهی را با توجه به تحقیقات صالحی (۴) می توان این طور توجیه کرد که فعالیت آنزیم پراکسیداز با افزایش دما رابطه ای معکوس دارد بطوری که با گرم شدن محیط و شروع رشد و نمو (در مرحله گلدهی) از میزان فعالیت پراکسیداز کاسته می شود .

گزارش‌های بسیاری در مورد نقش پراکسیدازها در ممانعت از رشد وجود دارد . احتمالاً این آنزیم در ساخته شدن مواد تشکیل دهنده دیواره دخالت داشته و با یجاد اتصال عرضی بین پلیمرهای فنلی دیواره سلولی ، انعطاف پذیری دیواره را کاهش می دهد . این فرآیند باعث سخت شدن غیرقابل برگشت دیواره می شود . به علاوه این آنزیم اثر اکسینها را بر اتساع پذیری غشاهای اسکلتی و در مرحله کاتابولیسم آنها ، با ایفای نقش اکسین اکسیدازی کنترل می نماید . از این رو ، با افزایش دمای محیط و شروع فعالیتها زیستی گیاه از جمله فتوسنتز ، تنفس ، رشد و نمو فعالیت پراکسیدازها کاهش می یابد (۴) .

منابع:

- ۱- آئینه چی، یعقوب، مضرات پزشکی و گیاهان دارویی ایران، ۱۳۶۵
- ۲- شاهرخی، نوهار، روش‌های کنترل کیفی مواد اولیه داروهای گیاهی، مرکزانشیارات جهاددانشگاهی شهید بهشتی، ۱۳۷۵
- ۳- شریفی، گلنوش، (باراهمایی دکتر دیناعزیزان)، بررسی تاکسونومی گیاه آویشن در ایران، دانشگاه شهید بهشتی، (پایان نامه کارشناسی)، بهمن ماه ۱۳۶۸
- ۴- صالحی شانجانی، پروین (باراهمایی حسن ابراهیم زاده)، کشت بافت و بررسی اثر عوامل محیطی بر متابولیسم فرآورده‌های ثانوی و تغییرات کمی و کیفی پروتئینی، ایزوآنژیمی پراکسیداز و پلی فنل اکسیداز در ارس Juniperus Spp.، دانشگاه تهران، دانشکده علوم، (پایان نامه کارشناسی ارشد)، ۱۳۷۵
- ۵- طرح جامع آب کشور-حوزه آبریزش‌ور کرج جاجروم، شرکت مهندسین مشاور جاماب وابسته به وزارت نیرو، ۱۳۶۸
- ۶- قهرمان، احمد، فلور رنگی ایران، انتشارات موسسه تحقیقات جنکلها و مراعع، شماره انتشار ۱۱۱۴

7- Deans,S.G., Simpson,E., Noble,R.C.,MacPherson,A., Penzes,L., Schilcher,H., Phillipson, J.D.,Loew,D., "Natural antioxidants from

- Thymus vulgaris* (thyme) Volatile: the beneficial effects upon mammalian lipid metabolism.", *Acta-Horticulture*, (1993), No.332, 177-182,13 ref.
- 8- Edreva, A., Salcheva, G., Georgieva, D. "Stress damage in related to peroxidase induction in wheat plants." ; *Plant peroxidase symposium* (1993).
- 9- Fonseka, H.D., Asanuma, K.I., Ichii, M., "Changes in nitrate reductases activity of leaf and nitrogen distribution with growth in potato plants "(1997), *Japanese Journal of Crop Science*, 66:4, 669-674; 15ref
- 10- Li, Xiu-Zhen, Oaks, A., " The effect of light on the nitrate and nitrite reductases in Zea Mays " *Plant science* (1995),109, 115-118
- 11- Pinon,D., Sachez,A., " Relationship between the growth of plants and the enzyme activity of peroxidase and nitrate reductase in sugarcane varieties inoculated with mosaic virus. "
- 12- Pizelle, G., Thiery, G., "Relationship between nitrite and nitrate reductase activities in leaves of *Alnus glutinosa* and *Robinia pseudoacacia* "(1994),32(6),869-873

Activity changes of *Thymus pubescens* Boiss. & Kotschy ex celak. peroxidase and nitrat reductase Enzymes

Askari. F. and Ghorbanly M.

Abstract

Nitrate reductase activity of leaf *Thymus pubescens* assimilation from 11 sample of four various locality (Lar valley, Damavand, Cirachal and Fasham in Tehran province). Nitrate reductase activity in samples of Lar valley and Cirachal at full flowering stage (B. F.). NR activity in samples of Fasham at full flowering stage was less than samples of before flowering stage. NR activity in samples of Damavand was no changes. Most of activity At B. F. stage was in the samples of Fasham and at FF. Stage was in the samples of Cirachal. In essence the sample of Cirachal and Fasham showed NR activity more than sample of Lar valley and Damavand.

Peroxidase activity assimilation from 6 samples of Cirachal and Fasham (Northern west Tehran province) at before flowering stage and full flowering stage. All samples showed peroxidase activity in BF stage more than FF stage. In addition samples of Fasham were more active than samples of Chirachal.